

ROZWAGA i Solidarność

Nr. 41

STOCZNIA GDAŃSKA

1985 wrzesień

Ponownie Peregrynacja Gdańskiego.

Już pięć lat minęło od tych historycznych sierpniowych dni, które wywoływały nas zadręczenia i obudziły nadzieję na godne życie w wolnym kraju. Wszystkie egnity "Solidarności" weszły do ucieczenia rocznicę długich naszych sercem wydarzeń. TKZ Stoczni Gdańskiej w okolicznościowej atmosferze wróciła się do weselnych uścisków Palaków, aby w tych dniach nie pili alkoholu, oddali hołd poległym stoczniowcom, składając kwiaty pod ich pomnikiem, oraz uzeszniczyli w uroczystych mszach św. w kościele św. Brygidy w rocznicę rozpoczęcia strajku 14 sierpnia i jego zakończenia 31 sierpnia. Masa 14 sierpnia stągnęła się z greczątą odświeżaniem tablicy ku czci Piłsudskiego w 65 rocznicę "cudu nad Wisłą". Tablicę w kościele św. Brygidy odświeżono z udziałem wnuczki Marszałka. Podczas całego okresu od 14 do 31 sierpnia zjeżdżali do Gdańska przedstawiciele środowisk naukowych i twórczych, odbywają się pokazy, wystawy plastyczne i występy artystów scen polskich. Działa się to w kościołach, które stały się przedstawicielami bastionami niezależnej kultury, jednoczącymi naród wokół treści patriotycznych i prawdziwego wartościowego. Wszystkim przedstawicielom niezależnej kultury i nauki stoczniowej składają wyrady najwyższej uznania i podziękowanie za to, co przesyliły duchki ich wielkiej twórczej pracy. 30 sierpnia o godz. 14 Lech Wałęsa w asyście około tysiąca stoczniowców złożył wieniec pod Pomnikiem Poległych Stoczniowców, a swoje wystąpienie zakończył słowami: "Generale! Sierpniu nie edany!". 31 sierpnia na apel biskupa gdańskiego odbyły się o godz. 18 uroczystości we wszystkich kościołach, połączone z odświetaniami i prezentacjami artystycznymi. Wczesniej w kościele św. Mikołaja u dominikanów Zespół Twórców Niesiałych z wielu miast Polski przedstawił widowni upamiętniające historyczne daty sprzed pięciu lat. Głównym akcentem była brama nr. 2 Stocznii, wyglądająca tak, jak wtedy. Masy mieszkańców Gdańskiego zapalili tam świece i zawsze były kwiaty. O godz. 17.30 przybył Lech Wałęsa w uroczystym sygnowaniu Peregrynacji Gdańskiego, dziękując "Solidarności" i deradców. Po chwilach skupienia w Kaplicy Kortempelacji zawieli kwiaty na zamkniętej bramie. Przenowili przedstawiciele środowisk twórczych oraz duchownych, który stwierdzili, że społeczeństwo jest silne, zwarte i solidarne. Czekówka "Solidarności" przeszła następnie do kościoła św. Brygidy, gdzie przed główną uroczystością odbyły się recytacje aktorów: M. Choncerkiej, J. Duryaszka i I. Kacura. Uroczystość w św. Brygidzie zgromadziła kilkaset tysięcy osób, które wypełniły kościół i plac przed kościołem. Przybyły delegacja "Solidarności" z całej Polski i gości zagraniczni. Na murach pojawiły się transparenty "Solidarności" i zdjęcie ka. Papieża. Na kościele wisiał napis: "Pap. Jana, Ojczyzna". Kedziora masy odzynthiały okolicznościowy list biskupa gdańskiego i w uniesieniach do góry rukami ze znakiem "V" odgrywane pieśni patriotyczne, a na zakończenie wygłosili kazanie ks. Jankowskiego. Uroczystość była wielokrotnie przerwana długimi, burzliwymi oklaskami, mieszającymi się z echem po Gdańskim i przejmującymi tak, jakby na kątym razem wiele typowej rąk wymierzało jednaczynne paliceckim komuni. Na zebranych spadł deszcz ułotek, ale o marszu ped Fasang po zakończeniu mszy nie deszczę, bo kiedy Jankowski stanąwszy wewnątrz apelującego rozejścią się w milczeniu, a zauważał jeńcę na większym autorytetem niż jakikolwiek sekretarz pap. będzie kiedykolwiek nawet w własnych marzeń, ledwie uśmiechnął i roześmiał się. Trzech oklada, he obetava policyjna była bardziej odmieniona od centrum wydarzeń i mniej rzucającą się w oczy, alii kiedykolwiek dotąd. Niestety wyrażania opinii publicznej adscytywane przeniosły się z alle do kościołów.

W. B. B.

Mroczna tragedia.

W tym miesiącu obchodzimy czterdziestą szóstą rocznicę utraty niepodległości. W wyniku spisku hitlerowskich Niemiec i sowieckiej Rosji, które 23 sierpnia 1939 roku zawarły w Moskwie porozumienie o tajnym protokole dodatkowym, tzw. pakt

Ribbentrop-Molotow zapewniający Niemcom błęgiem iż zatrzymiecie i pomoć Sowietów podczas agresji na Polskę i Europę Zachodnią a kraj i znaczące zatrzymanie terytorialne na małej części kraju zostało przeszczepione na wiele lat. I wrzesień zapadły na Polskę oddziały hitlerowskie, a 17 września dobyły ją wojska sowieckie. Zabory pedałili między siebie polskie ziemię i zajęły się zabijaniem, przesiedleniami i wysykaniem polskich obywateł do obcych prac w przemysowej i śmieci. Na wyzwolenie spod okupacji hitlerowskiej Polacy czekali dawno i musieli poczekać latem. Okupacja sowiecka trwała do dnia, ale nie wolno tracić nadziei, że i ona kiedyś się skończy - tym szybciej, im bardziej decydujące będą dla nas przeciwnieństwo i zwycięstwo naszej Ojczyzny. Pamiętajmy o tym 13 października, w dniu tzw. "roczników de Sejmu". Rekretując te farsę wyborczą, przybliżamy datę edyskię niewielkiej głoski.

Z.K.R.

Wywiad z Lechem Wałęsa dla Reutersa z dn. 1986.08.27.

Widzę już pięć lat od chwili, gdy po raz pierwszy w naszym kraju przedstawiciele władz miedzię de stela z przedstawicielem klaszycy robotniczej i na prawach partii podpisali umowy społeczne. Wydawało się, że tym razem deklaracje władz są uzupełnione i te zaistniały wreszcie szansa na wspólnego działania na rzecz wyjścia z kryzysu. Ale każdy następny dzień powoli, choć skutecznie rozbijał nasze złudzenia. Władza czasu nieśmiała, lecz z czasem coraz bardziej bezprzeczesne terpedowały wszelkie inicjatywy, w których ostatecznie jakkolwiek element samorządności czy niezależności. Tepiano wszystko, co dawało społeczeństwu większą możliwość decydowania o swoich lesach. Dzień z dnia "Solidarności" i mobilizacji społeczeństwa udawało się nam wprowadzić w życie część pozytywnych programów. Często jednak były one tak ekranowane przez władze, że niewiele pozostało już w nich z naszej myśl. Sytuacja stawała się coraz bardziej trudniejsza. Wtedy przypuszczaliśmy, że dzisiaj wiemy na pewno, że władza traktowała wszelkie perezumienia ze społeczeństwem jako manewr taktyczny. Chcieli odcierać, by w odpowiednim dla nich momencie przy użyciu siły przekreślić to, co się zgodziły. I tak się stało 13 grudnia. Gdy osiągły jednak miały i nadal mają na swych ustach skutek porozumienia. Teraz chcą się perezumować z nowymi, stworzonymi przez siebie związkami zawodowymi, które także są kontynuatorem Perezumienia, jak same te głoszą. 13 grudnia założycieli pierwotny etap naszych działań. Był to etap negocjacji, etap publicznie ukazywania katastrofalnego stanu naszego kraju w wielu dziedzinach: gospodarki, prawa, kultury, swobód demokratycznych. Od 13 grudnia wkroczyliśmy w drugi etap, etap w którym potrzebne są rozwiązań pozytywnych. Rozwiązań te są potrzebne zwłaszcza na najmniejszym szczeblach organizacji społeczeństwa: w zakładach pracy i instytucjach. Nie interesuje nas w tej chwili szczebel centralny czy wojewódzki. W programach tych chętnie sąją się kwestiami związkowymi, ekonomicznymi, czy ogólnie mówiąc społecznymi. Programy te pojedą w dwóch kierunkach: pierwszy przy zakontraktowaniu nieschodzących zmian systemowych, tak by gdy zaistnieje możliwość, móc je wprowadzić do kilku punktów najistotniejszych, oraz drugi: przy szkoleniu, te jedynie poprawiamy i udeskronujemy aktualnie funkcjonujące rozwiązania. Jest to bardziej trudny i skomplikowany etap. Po pierwszy, inaczej niż na Zachodzie, nie mamy dostępu do przedstawowych i pełnych informacji na temat podziału dochodu narodowego, eksportu itp. Poza tym nie mamy publicznego forum, poza niezależnymi wydawnictwami, niemal którym można by przedstawić i podać społeczeństwu ocenę nasze rozwiązania. Te utrudnia nasze działania, ale mimo to jesteśmy zdecydowani jak najszybciej dostać z nimi do zakładów pracy. Oczywiście nie rezygnujemy z obrony naszych przedstawowych praw, a w tym prawa do posiadania niezależnych związków zawodowych. Nie zapominamy też o naszych więzionych kolegach. Zrobimy wszystko, aby wprowadzić do ich uwolnienia. Wiedzę od 13 grudnia, wykorzystując całkowitą uległość Sejmu, odbieramy i nadal te czynią rezektyki swobód demokratycznych. Każda kolejna uchwała to sprawdzenie społeczeństwa de reli posłużyskiego, nie mylącągo tamu. Ostatnio wyraźnym zaatakowaniem tego kierunku działań władz jest represyjne prawe karne i nowelizacja ustaw, związanych z organizacją związków zawodowych. Mimo to rząd społeczny nadal nie słabnie. Przewadzona jest niesamorzona działalność wydawnicza, oświatowa, kulturalna. Zauważa się jedynie ileść demonstracji i strajków, co dla opinii zachodniej ma świadczyć o pogodzeniu się społeczeństwa z lesem. Jest to zividzenie. Demonstracje i strajki w naszym kraju, ze względu na istnienie elbraymenów zlik ZOMO, milicji i SB przynoszą duże straty wśród zaangażowanego części społeczeństwa. Dlatego też stosujemy ja ostrożnie i w wyważony sposób. Oczywiście w odpowiedniej sytuacji użyjemy i demonstracji i strajku. Nie stety, gdy uznamy, że ta metoda walki jest najwłaściwsza. Musimy działać nie widowiskowo, ale skutecznie. W drugim etapie naszego działania, na jakim teraz jesteśmy, potrzeba nam nie milionów skarpiących się, ale wystarczą drobne grupy nadanych, myślących, zasrokich horyzontach, budujących moździnę ale skutecznie konkretne programy, po te, by gdy nadjdzie trzeci etap: realizacja, móc znowu za-

istnienie jaka wielomilionowa siła, która będzie wiedziała co robić i jak robić. Siła, która będzie umieć nie tylko awansować, ale i wiedzieć, co z tym związane jest. W naszych wystąpieniach wspominamy ciągle o getości do poroszania. Nie myślimy tego z powodów koniunkturalnych czy taktycznych. Nie fabrujemy o poroszaniu. Mówimy o nim dlatego, gdyż uważamy, że jest to niezbędne dla naszego narodu. Im później do niego dojdzie, tym większe straty poniesie całe społeczeństwo i głównie one, bo jak raczyk powiedział nim Urban: "władza się wygubi". Mimo naszych niewrań władze nadal kroczą długą drogą douniką. Zamknęte w kregu kences jenawskich organizacji, przytakujących mianowanych eseków nad konsultacyjnych, głuche na głos myślącej niesałąsnej elbrusyńskiej części społeczeństwa. Kroczą za cenę pełnego upadku kraju, cenę, którą płacią nie oni, ale naród. Kroczą za cenę graliście zasobów surowców, marnotrawstwa materiałów, dekapitalizacji parku maszynowego, topienia pieniędzy w bezsensownych inwestycjach, niszczenia środowiska naturalnego, zatoczenia technologicznego. Kroczą za cenę hamowania rozwoju kultury, niszczenia edukacji, rozwiązywania społeczeństwa, przekreślenia nadziei młodego pokolenia na dobrą przyszłość, mieszkaniowe, normalne życie. Kroczą za cenę niszczenia elbrusyjskiego potencjału tych, którzy myślą niesałąśnie, tych, którym normy nie życia w wolności i demokracji. A wszystko to za cenę wywyższania ideałegii nad rzeczydkiem. Fylka do kąd ta droga ma prowadzić? Polscie potrzebna jest międzynarodowa solidarność. I dlatego nigdy nie zapomnimy, że w najtrudniejszych chwilach związki zawodowe i ludzie pracy Zachebu byli i są z nami. Dziękujemy za te i liczymy na jeszcze. Polscie potrzebna jest także pomoc materialna, ale tylko taka, która przyniesie korzyść całemu społeczeństwu, a nie tylko pozwoli na zamalowanie błędów pesuniących władz. W bilansie tych lat nie mówią też nie zapomnić o elbrusyjskiej roli Kościola, który swym autorytetem moralnym wprowadził nas w najtrudniejszych chwilach, przywrócił nadzieję i bronę, gdy czynione nam krywdę. Jego rezonans i doświadczenie było i jest dla nas wielkim kapitalem. Syn tego Kościola i narodu powieścieli swoje życie w obronie prawa do godnego życia. Spamiętajmy. Język Piepluszki pozostałością dla nas wielkim przykładem jak żyć, cierpieć i umierać w obronie praw prostych ludzi. 5 lat to duże w życiu jednostki i bardziej w tyciu całego narodu. 5 lat temu zaczęliśmy elbrusyjskim haustem wolności i demokracji. Wystarczyły te nam na wiele lat. W estatucznym wymiarze należy pamiętać i cheickiemu to przypomnieć władzy, że władza przemija a naród pozostaże. Zadeczaś naród, a tym bardziej polski, nie edda swojej wolności na nieważkę, a demokrację za dyktaturę.

Lech Wałęsa

Dlaczego zbiegatujemy te "wybery".

Odmawiając uczestnictwa w październikowej farsie wyborczej, wybieramy prawdę przeciw sakrameniu, stajemy się godni prawa do wolności, czynimy krok w stronę narodowej suwerenności. Taki jest moralny sens bejketu. Ci, którzy pójdu głącznie, staną się współwiani dalszego pogratania Polski w sowiecką niewolę. Ranna tym, którzy te ustaniają, gdyż staną po stronie adrajców Ojczyzny. W planach komunistycznej władzy leży sliwkidowanie wiary, nadziei i patriotyzmu. Uczestniczący w tych wyberach bez wyboru będą współwinni zbrodni dokonanej na księdzu Piepluszku i tymi sących innych Polaków przez czerwoną masę, współwinni więzienia najlepszych synów narodu i prześladowania młodzieży za przekonania religijne. Będą współwinni pogrania narodu w nadzieję, rujnowania gospodarki, dewastacji środowiska, zabijania demokracji, zdrady ideałów "Solidarności". Staną się nową Targowicą XX wieku. Nic każdy Polak pamięta, że w dniu 13 października mamy tylko jeden wybór: przez bejket pozostać uczciwym człowiekiem o czystym sumieniu.

S.P.O.

PLZ dziękuje : Wiednik 1, Nakrytka 1, Cekina 1.5, Penadte Komisja Wydziałowa
retwetora : Jasne 10, Siódemka 1.1. Jan o.z

Za Steczni i z Kępnem.

• Spawacze w K-3 dostali polecenie służbowe wykonania prac w świdze pomalowanej maszynowej statku B365/5. Kierownik pechylni, Wójcik, nie reagował na protesty stoczniowców, ale inspektor bhp nie zezwolił tam pracować. Wówczas nadmistrz zaproponował pracę w nocy z dedyktem 100% do karty + 50% za utratę zdrowia i ludzie dali się kupić, nie bacąc na zdrowie i rozządek.

• Na B494 brak wentylacji podczas rozpoczęcia prac w pomieszczeniach. Kierownictwo nakazuje wstawienie wentylatorów niechętnie i z opóźnieniem kilka dni za wyraźne żądanie pracujących, jakby nie znaleźli swoich etuiąseków.

• W czerwcu wprowadzone dedekty 30% za pracę na przebiegu dla pracujących w nadzorach. Mistrz magazila muszał do nadzorów p. zy ponęcy różnych szkód, a co strzymał skok 40 tys. zł. Obiecani dedekty dzieliły tak, że male kto etrygnął pęks 30%.

W powtórzonych wyberach do Rady Pracowniczej na I-2, dziesiąki zabiegów kierownictwa, przeszli: były członek "Solidarności", aktualnie działacz pren-kar -

• rządczy członek ppur Wiśniewski. Z pozostałych ponad 10 kandydatów nikt nie

dostęp na nowy mandat delegata. Na K-3 kandydaci mający poparcie zaregi nie byli w ogóle zauważani na liście wyborczej /cenzura ideologiczna/, dlatego w pierwszej turze wyborczej tylko int. Wróćniak, cieszący się unikalnym szacunkiem, otrzymał ponad 40% głosów. W drugiej turze, stanowiącej przykład farce wyborczej, mistrz Łęgierski próbował ustawić swoją brygadę w dwójki i poprawiać do urzędu. Ludzie wrzucały kartki z nazwiskiem Marjory i hasłem "Solidarności". Na innych wydziałach również marża ppur wynosiła: "proponuję nie do odrzucenia", zakazując umieszczania kandydatów, cieszących się specjalnym poparciem, na listach wyborczych, lub szantażować innych kandydatów.

+ Pracownik K-3, Czajka, byłby członkiem "Solidarności", rezywia swoja aktywność we wewnętrznych organizacjach. Ma opinię osobnika, który zrobił kradzież świadectwa, aby utrzymać się przy taborze.

+ Kazimierz Rustecki, nowo przyjęty ubok, ostatnio "rozpracowywał" dział DM.

+ Wydział 3-4 znany był z tego, że jego zarego szantażowania była zawsze w walce przeciw komuniom. Tak było w roku 1970, '71 i po 13. grudnia 1981. Pracownicy tego wydziału ponieśli największe straty po strajku 1 lipca b.r. Tym wieczorem nieporozumieniem napawały sygnowane, mówiące o stoczeniu się na tym wydziale piątki, telewizji przesypane przez kierownictwo. Stoczniewcy Alkohelizm to jeden z elementów siedziby naszego kraju. Jak mówi praszkowie sklejek wyżej - Ural bliżej.

+ Stoczniewcy wstępnie są kierując Jankowskemu za kolejną partię leków i strażą kawek jednorazowych, dostarczonych do szpitala stoczniowego. Co innego dyrekcja i jej następcy z ppur 1 s. Kieary te. Jankowski podjechał pod drugą bramą Stocznii, wybuchła panika i popłoci. Po długich naradach nadzorców, żołnierza i kierownictwa, żołnierzka w jednym wypadku do Stocznii się nie wprowadzi, nie mówiła o podziękowaniu, a leki odebrana karetka, mająca do pokonania długą drogę okolo 30 metrów. Główstwo, głupota, czay może jedno i drugie?

+ Szczecinowej na K-3 chwalili się, że mają w swoich szeregach już około 40% zaregi. Zdania wykazały, że mają na swoich listach ludzi, którzy nigdy nie podpisali deklaracji. W wyniku postępującej za tym afery dotychczasowy przeordynowany, który zakwaterował ręce podyczki za pół litra, wyleciał ze stanowiska.

+ Pracownica Stocznii, matka zatrzymanego i skazanego i maja na 3 miesiące aresztu, pisze: "1 sierpnia czekaliśmy przed aresztem na Kurkowej na swoich bliskich. Oczekujących było około 50 osób. Do ścisłoszczegółowej grupki młodych ludzi w wieku 18-20 lat, społecznie czekających na wypuszczenie swych kolegów i traci, po deszczu umundurowani funkcjonariusze z zadaniem ekranowania dokumentów. Następnie poprowadzili wylegitymowanych do stojącej obok "nysy". Działko się to na oczach pozostałych czekających. Na ich protesty i pytania, co grozi zatrzymanym, niewidzialny ubrany cywil z oboku odpowiedział, że najwyższej 3 miesięcy. Dążyło po wypuszczeniu z więzienia kilka osób, zresztą nie od strony, gdzie czekaliśmy, tylko bieżącą bramą, wychodzącą na ul. Maja, i odeszli części czekających, wypuszczone z "nysy" po jednej osobie w odstępach kilkuminutowych, nakazując chłopcom, aby nie zatrzymywali się w pobliżu. Średnie trajmane kagede w "nysce" około 75 minut, co z nimi robione w tym czasie nie wiem. Dla nas i dla nich miały to być dodatkowe "atrakcje", związane ze zwalnianiem zatrzymanych w 1-majowej kapanci.

+ Kieżek Edward Gierek zapewniał, że problem mieszkaniowy zostanie rozwiązyany do roku 1985. "Głos Wybrzeża" z 17.08.b.r. informuje, że największy gód mieszkaniowy zostanie zaspakojony do roku 2015, czyli za 30 lat. Pezotaje mieć nadzieję, że za 30 lat komuniści zaspakoją swoje potrzeby mieszkaniowe, wygrzebując siebie gatunkowe ziemianki w rezerwacie za Uralem.

+ Normalny człowiek, który chce mieć samochód, płacią całą sumę i czeka w międzyczasie samochód drożeje, człowiek dopłaca jak na z czego, lata mijają. Dzięki komunistycznemu wynalazkowi talonu, za wieńcopeddańską służbę można w Stocznii otrzymać samochód na przydział szybko i bez depozytu, nawet jak się już ma czym jeździć, następnie sprzedaje się auto na giełdzie po cenie wolnorynkowej i świeżej pieśnią za darmo leci. Teraz dla "zaakutonych" przygotowuje się nowe taleny, bo od Nowego Roku ceny samochodów wzrosną w związku ze zwiększeniem tzw. "odpisu na Fundusz Rozwoju Merytoryzacji".

+ Liczba osób, działających stale lub derywując w "Solidarności", sceniona jest w regionie gdańskim na kilka tysięcy. W. całej Polsce, według Zbigniewa Bujaka, istnieje około 50-70 tysięcy działań stałych i 200-250 tys. pracujących okresowo. Daje się więc miedzianie 1000000-1200000 egzemplarzy wydawnictw niezależnych.

+ Oficjalnie wydawany buletyn pseudoszczepkowy Stocznii Gdańskiej w numerze 16 styczeń pracowników konsekwanckimi prawami w razie odmowy pracy w nadgodzinach, sugerując, że należy pracować po godzinach, niezależnie od okoliczności. Dziany to związku, który popada do pracy w nadgodzinach, zamiast bronić prawa do nadgodzinnych dniu pracy za godziną zapłaty. Najlepsze będzie jednak nastać zdzielenie, gdy uswiadomimy sobie, że patronem tego związku jest Związek Radziecki.